

gaar en Ændring i den af ham nævnte Retning. Navnlig vil jeg henlede Ministerens Opmærksomhed paa Rytteriet. Der er adskillige Dragoner, som har været indkaldte to Gange indenfor en lignende Periode som den, der nævnes her, men som ikke vil komme i Betragtning, hvis Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse. Det ærede Medlem fra Mariager nævnedes et Eksempel fra Artilleriet, men for Rytteriet gør akkurat det samme Forhold sig gældende, og hvis der ikke tages Hensyn dertil, vil det vække overordentlig stor Misfornøjelse mellem saadanne værnepligtige, der i Forvejen har en lang Uddannelsestid i Forhold til Fodfolket, og jeg vil nødig være med til at stemme for et Lovforslag, som ikke i den Henseende kommer saa nær op ad Retfærdigheden som muligt.

Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Forsvarsminister, om der ikke er Mulighed for, at der kunde indrettes ved Rytteriet en lignende Turnus med Hensyn til Indkaldelse til Sikringsstyrken som ved Infanteriet. Jeg synes, det maatte være muligt at begrænse den Byrde, som er lagt paa Dragonerne, i noget højere Grad, end Tilfældet er. Man burde ogsaa der se at komme til, at de paagældende kun indkaldes med et Aars Mellemrum. Det er mig bekendt, at der indenfor den Del af Rytteriet, som hører til Sikringsmandskabet, er en stærk Bevægelse fremme om at rette en Henvendelse til Ministeren angaaende dette Spørgsmaal, men man har vist ikke ventet, at denne Sag allerede nu vilde være kommet til Behandling. For at disse Ønsker imidlertid ogsaa kan lyde her, vil jeg, der som Repræsentant for en Garnisonsby med et Dragonregiment har haft Lejlighed til at tale med disse Folk, benytte Lejligheden til at bede Forsvarsministeren udtale sig om, hvorvidt det var muligt at give ogsaa Rytteriet noget større Indrømmelser med Hensyn til Indkaldelstiden. Jeg vil meget anbefale, at man for Rytteriet indfører en lignende Turnus som den, der gælder for Fodfolket.

Forsvarsministeren (P. Munch): Tre af de Talere, som har haft Ordet, har gjort opmærksom paa, at ved at sætte den Grænse, som er sat i Lovforslaget for Beregningen af det Tilskud, der er Tale om, vil der blive forskellige Aargange, som stilles anderledes end andre Aargange. Jeg maa dertil svare, at der neppe er Mulighed for at indføre en Ændring, hvorved dette undgaas. Man kan

selvfølgelig ændre det saaledes, at der er flere, som faar Godtgørelsen, end det vil blive Tilfældet efter Lovforslaget, men man kan ikke ændre Forholdet saaledes, at ikke den ene eller den anden Art af Ulighed vil kunne paavises mellem de forskellige Grupper. Det vil afhænge af, hvilket Tidspunkt man griber ind paa, om en Aargang erigestillet eller ikkeigestillet med en anden, det skifter stadig. Den Aargang, som i Øjeblikket har været længere indkaldt end en anden, er maaske om nogle Maaneder saaledes stillet, at den har været kortere indkaldt. Den Grænse, der er angivet her i Lovforslaget, er fastsat paa Grundlag af de Forhandlinger, vi har ført med Repræsentanter for de forskellige Partier i de to Finansudvalg, men da deraltsaa udenfor Finansudvalgene er Medlemmer, som har draget det ene eller det andet Punkt frem og nærer Tvivl om, at Grænsen er rigtigt sat, kan der selvfølgelig ikke være det mindste i Vejen for at søge en Forhandling i et Udvalg ogsaa med dem, som her har fæstet deres Opmærksomhed ved bestemte Punkter. Jeg vil kun tilføje, at det i og for sig tiltaler mig, at det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen), som drog Tanken frem, ikke nævnedes, hvilken Forandring han ønskede i § 3, thi hvis han havde nævnt en bestemt Forandring, er det meget sandsynligt, at det alligevel under Forhandlingerne i Udvalget vilde have vist sig, at den ikke virkede tilfredsstillende, og saa vilde der maaske paa Grundlag deraf være opstaaet Forventninger, som kunde være blevet skuffet. Jeg tænker mig nu, at vi i et Udvalg kan føre en Drøftelse herom, men jeg vil rigtignok meget anbefale, at den bliver meget kortvarig.

Med Hensyn til de enkelte Aargange, som har været omtalte, vil jeg gøre opmærksom paa, at medens de ved den Indkaldelse, de nu er Genstand for, fra Januar til April, ikke efter Lovforslaget vil faa Godtgørelsen, er det en Selvfølge, at de samme Aargange, hvis de i den følgende Tid kommer ind 5 eller 7½ Maaned, efter at de nu bliver hjemsendt, faar Godtgørelsen efter de Bestemmelser, her er foreslaaede, medens de, hvis man rykker det frem, saa at de faar den i Øjeblikket, da ikke faar den for den Periode, der til den Tid bliver Tale om, saa for mange af de værnepligtige vil der kun blive Spørgsmaal om at faa Godtgørelsen paa et noget senere eller paa et noget tidligere Tidspunkt, men ikke om mere.